

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/39/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218010292
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8218010292.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Moniky Halkociovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.01.2019, v trestnej veci obžalovanej X. N. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/117/2018 zo dňa 26.07.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovanej X. N. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bola obžalovaná X. N., rod. Č., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom J. X, okres J., t. č. bez prihlásenia, bytom C. XXX, okres J. uznaná vinnou z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- v dobe od mesiaca január 2016 do XX.XX.XXXX v obci J., okres J. a inde ako matka maloletých detí C. N., nar. XX.XX.XXXX, K. N., nar. XX.XX.XXXX, G. N., nar. XX.XX.XXXX a I. N., nar. XX.XX.XXXX, všetci trvalo bytom J. X, okres J., ktorí boli zverení do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky R. Č., rodenej Q., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom J. X, okres J., neprispieva vôbec na ich výživu aj napriek tomu, že jej táto povinnosť bola určená rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4P/107/2014 zo dňa 19.12.2014, vykonateľným vo veci výživného pre matku dňa 02.02.2015 a právoplatným dňa 18.02.2015 tak, že je povinná prispievať na výživu na každé z detí mesačne po 30 % zo sumy životného minima na každé nepľnoleté a nezaopatrované dieťa podľa osobitných predpisov, vždy do 15. dňa v kalendárnom mesiaci vopred k rukám starej matky R. Č., čím takto na bežnom výživnom dlhuje za sledované obdobie doposiaľ spolu 3.372,54 eur.

Za to jej bol uložený podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 15 /pätnástich/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, obžalovanú pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, ale len proti výroku o treste podala na hlavnom pojednávaní ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku obžalovaná odvolanie, ku ktorému uviedla, že aj keď si uložený trest zaslúži, podáva odvolanie čo do jeho výšky a po uplynutí lehoty na podanie odvolania v písomnom doplnení dôvodov odvolania nazvanom odpor proti trestnému stíhaniu uviedla, že si je vedomá, že neplatila výživné, nemala prácu iba sociálnu dávku vo výške 61,60 eur, no teraz prácu má, k čomu doložila dohodu uzavretú so svojim zamestnávateľom. Dodala, že ľutuje svoj čin a preto chce riadne splácať a doplatiť svoj dlh, ako jej bolo stanovené súdom čo vyšších splátkach.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a v prejednávanej veci navyše, keďže obžalovaná urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku a bola poučená podľa § 257 ods. 5 Tr. poriadku, len pokiaľ by v časti výroku rozsudku týkajúcej sa jej osoby odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku. Krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku a preto preskúmaval len napadnutý výrok o treste, pričom zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

V prejednávanej veci bolo dokazovanie v podstate vykonané v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku tak, ako to bolo pre správne zistenie skutkového stavu na účely rozhodnutia o treste nevyhnutné. Krajský súd dokazovanie doplnil len prečítaním obžalovanou predloženej dohody o vykonaní práce. Pritom z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu a akými úvahami sa pri ich hodnotení spravoval.

Účelom trestu je v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

V zmysle § 34 ods. 3, ods. 4 Tr. zákona, trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Na hlavnom pojednávaní okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal vyhlásenie obžalovanej X. N. o tom, že je vinná.

Z výpovede svedkyne, starej matky maloletých detí R. Č. vyplynulo, že všetky štyri poškodené maloleté deti jej dcéry jej boli súdom zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, pričom obžalovaná /rovnako ako aj otec maloletých detí/ bola zaviazaná platiť na každé z maloletých detí výživné vo výške 30 % zo životného minima, a pokiaľ otec maloletých detí si v súčasnej dobe platí riadne výživné a spláca vzniknutý dlh, obžalovaná odo dňa rozhodnutia súdu výživné na deti vôbec neplatí. Táto svedkyňa uviedla aj to, že obžalovaná nie je s deťmi v kontakte a pri náhodnom stretnutí si ich nevšima, pričom v nadmernom množstve požíva alkoholické nápoje a aj keď sa jej v minulosti podarilo niekde zamestnať, pracovala maximálne tri dni a následne bol s ňou kvôli alkoholu rozviazaný pracovný pomer. Z dohody o provedení práce zo dňa 17.08.2018 pritom vyplynulo, že obžalovaná ju uzavrela na obdobie od 20.08.2018 do 27.09.2018 s hodinovou mzdou 85,- Kč/hod. K osobe obžalovanej boli podané charakteristiky z miest jej pobytu z obce J. a z obce C., kde sa v súčasnosti zdržiava s partnerom bez prihlásenia k prechodnému pobytu. V mieste bydliska nebola riešená komisiou verejného poriadku, no podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov, dňa 27.02.2016 spáchala priestupok proti majetku, za ktorý jej bola uložená pokuta 10,- eur. Podľa odpisu registra trestov však u obžalovanej ide o špeciálnu recidivistku, ktorá bola odsúdená za obdobnú trestnú činnosť spáchanú proti tým istým poškodeným maloletým deťom v podstate bezprostredne pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti. Trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1T/217/2015 zo dňa 10.12.2015, právoplatným dňa 30.12.2015 bola totiž odsúdená za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 2 roky, ktorá začala plynúť od 31.12.2017 a plynie do 31.12.2019, počas ktorej doby jej bola uložená aj povinnosť uhradiť dlžné výživné.

Obžalovaná bola uznaná vinnou z prečinu, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti spája uloženie trestu odňatia slobody v sadzbe od 1 rok do 5 rokov, pričom ako to vyplýva z napadnutého výroku, okresný súd obžalovanej uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby, a to vo výmere 15 mesiacov.

Okresný súd odôvodnene a v súlade so zákonom zohľadnil vyrovnaný pomer poľahčujúcej okolnosti uvedenej § 36 písm. l/ Tr. zákona a priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zákona Správne prihliadal na zistené zavinenie, osobu obžalovanej a jej pomery.

Krajský súd poukazuje na závažný následok trestného činu obžalovanej, ktorá od januára 2016 do 31.07.2018 ako matka štyroch maloletých detí zverených do osobnej starostlivosti jej matky, ani za takých okolností neprispievala na ne ani zákonným minimálnym výživným a spôsobila dlh až 3.372,54 eur. Hoci bola uznaná vinnou nedbanlivostným konaním, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že napriek absencii zdravotných obmedzení nevyvinula tomu zodpovedajúce úsilie získať pravidelný a stabilný legálny zdroj príjmov, a to aj napriek hrozbe výkonu trestu odňatia slobody. Aj osoby so základným vzdelaním ako obžalovaná, ktorá podľa vlastného vyjadrenia nemá zdravotné problémy a neberie lieky, ak vyvinú dostatočné úsilie, majú možnosť sa na trhu práce uplatniť. Pokiaľ predložila doklad o krátkodobom zamestnaní, tak ani za uvedené obdobie zo svojho zárobku nič svojim deťom na výživnom neuhradila. Naopak, jej prístup spočívajúci v absencii záujmu o svoje deti a v zneužívaní alkoholu nasvedčoval trvajúcemu ľahkovážnemu prístupu k svojej základnej rodičovskej povinnosti, povinnosti prispevať na výchovu a výživu svojich maloletých detí.

Krajský súd pre úplnosť dodáva, že aj keď bolo prijaté vyhlásenie obžalovanej o vine, krajský súd vzhľadom na spôsobený následok a okolnosť, že obžalovaná sa o svoje maloleté deti nijako nezaujíma a pritom zneužíva alkohol, nedospel k záveru, že by účel trestu mohol byť dosiahnutý aj trestom zníženým podľa § 39 ods. 4 Tr. zákona a nevznikla taká dôkazná situácia, ktorá by umožnila záver, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatelku neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti že by postačoval aj trest kratšieho trvania. Uložená výmera trestu odňatia slobody je aj z tohto hľadiska primeraná.

Špeciálnou recidívou obžalovaná prejavila sklon k predmetnej trestnej činnosti do tej miery, že iný druh trestu ako trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom v ústave na výkon trestu v príslušnom stupni stráženia, by nebol primeraným na dosiahnutie účelu trestu. Krajský súd sa teda nestotožnil ani so žiadnou z odvolacích námietok obžalovanej, ktorá žiadala znížiť trest.

Výroku o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody nebolo čo vytknúť, pretože bol skutkovo odôvodnený a zodpovedal Trestnému zákonu.

Vzhľadom na uvedené, nezistiac dôvody pre vyhovie podanému odvolaniu, krajský súd odvolanie obžalovanej podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.